

אמונת חיים

גליון שבועי לתורה וחסידות שע"י מוסדות קראלי בארה"ק

גליון כז (תצב) ♦ ראש חודש ניסן

פ' תזריע ♦ שבת החודש ה'תשפב

דברי אלוקים חיים
מרחן רבינו הגה"ק זיע"א

דברות קודש
מרחן רבינו עט"ר שליט"א

וידבר ה' אל משה לאמר דבר אל בני ישראל לאמר, אשה כי תזריע וילדה זכר וגו'.

בגמרא מס' נדה (דף לא) מביא רבי יצחק שהכתוב בא ללמד שכאשר האשה מזרעת תחילה היא יולדת זכר, אבל אם האיש מזרע תחילה אז היא יולדת נקבה וכל זה למדים מזה הפסוק שתלתה התורה לידת הזכר בהזרעת האשה, ומוסיף הגמרא להביא מפסוק נוספת בתורה (בראשית מו, טו) שכתוב שם אלה בני לאה אשר ילדה ליעקב בפדן ארם, ואת דינה בתו, הרי שתלה הכתוב את הזכרים בנקבות ונקבות תלה בזכרים, שמכיון שנקראו הבנים הזכרים, "בני לאה" והבת דינה נקראת בתו של יעקב, הרי שהזכרים תלויים במעשה האם ואילו הנקבות במעשה האב.

ולהבין זאת למה זה ככה, שמעתי לפרש באופן כזה, כי רצה הקב"ה לזכות בין את האב ובין את האם, כי נודע שמעלה הזכר הכל הוא בשביל שהזכר שומר כל התרי"ג מצות, אבל הנקבה אין עליה חיוב של מצות שהזמן גרמא, וגם החיוב של לימוד התורה מוטל על הזכר, משא"כ הנקבה אסור ללמדה תורה וחז"ל אמרו כל המלמד את בתו תורה, הרי הוא כאילו מלמדה תפלות, אבל גם לזכר חסרים כמה מצות שהם מוטלים בעיקר, על הנקבות והם מצות נדה וחלה והדלקת הנרות הם מצות המיוחדות לנשים.

ולכך רצה הקב"ה לזכות את הנשים שיהיה להם גם כן חלק בכל קיום כל המצות ובפרט במצוה של לימוד התורה ולכן תלה הכתוב לידת הזכר באמו, שיהיה לה גם כן חלק במצוות שהבן שלה יקיים מכיון שהבן בא מתחילה מכוחה, וגם רצה ה' לזכות את האיש שיהיה לו גם כן חלק במצות שבתו תקיים במצות הנ"ל ששייכים יותר לנשים, ולכן הבת שלו שבא יותר מכוחו, תקיים את המצות הנ"ל, ששייכים אליה יותר, נמצא שיש לאב בזה גם כן זכות אבות מכיון שהבת באה יותר מכוחו, ודו"ק.

~ ~ ~

ובדרך רמז אפשר עוד לומר בפסוק הזה **אשה כי תזריע וילדה זכר** כי ידוע מש"כ חז"ל הק' דלעולם ילמד אדם תורה ויעשה מצוות אף שלא לשמה, שמתוך שלא לשמה יבוא לעשותם לשמה, ולשמה פירושו הפשוט הוא שיעשה המצוות והתורה ילמד אך ורק אך ורק שבשביל זה רצון ה' מבלי שום כונה אחרת לא שכר בעולם הזה וגם לא שכר בעולם הבא, אלא שיעשה הכל בלתי לה' לבדו, אבל חז"ל התירו ללמוד גם שלא לשמה שמתוך שלא לשמה יבוא ללמוד לשמה ואז יהיה עליה גם למה שלמד שלא לשמה, כי זה הלימוד שלמד שלא לשמה גרם שילמוד לשמה משא"כ לקנטר שזה אסור לכו"ע, וגם שלא ילמד לשם ידיעה בעלמא שיחשוב חס ושלום שהתורה הוא לימוד ככל הלימודים ולא שהוא תורה מן השמים, ותורת ה' הוא לנו שנתן לנו את תורתו הק', שזה לא נחשב לכלום ועבירה הוא בידו כל הלימוד וכמו שכ' חז"ל והספרים הק' מלאים מזה.

ולזה יש לרמז כאן בכתובים שנאמר "אשה" כי תזריע כי ידוע שאשה נקראת מקבל זכר נקרא משפיע ולכן מי שלומד שלא לשמה הוא בבחינת אשה שמקבלת מבעלה ולית ליה מגרמיה כלום, אבל מכיון שהוא תזריע שילמוד אף שלא לשמה, שהיא בבחינת אשה מ"מ לבסוף יבוא זה ללמוד לשמה ולעשות כל מצוות התורה אך ורק לשמה ולכן הכתוב אומר וילדה זכר שבסוף יבוא לבחינת זכר המשפיע לאחרים, ובחינת זכר הוא בחינה עליונה.

וביום השמיני ימול בשר ערלתו (ויקרא יב, ג)

בריש פרשתנו 'תזריע' אנו מוצאים פסוק קצר, המדבר על מה שיהודי צריך לעשות כשנולד לו בן זכר: "וביום השמיני ימול בשר ערלתו". כאן מצווה אותנו התורה על מצוות המילה.

אף-על-פי שנצטוונו (קידושין כט, א) על מצוות מילה עוד בזמן אברהם אבינו, כאשר הקב"ה ציווהו למול את עצמו, "אתה זרעך אחריו לדורותם" (בראשית כ"א, ד') - בכל-זאת מובא בתלמוד ירושלמי (קידושין פרק הלכה ז) שאין אנו עורכים ברית-מילה מפני הציווי ההוא לאברהם אבינו, אלא מפני הציווי שנאמר בפרשתנו.

הרמב"ם כותב, שאחד הטעמים למצווה זו הוא העידון שנוצר באמצעותה. ברית-המילה מחלישה אחת מתאוותיו הגדולות של האדם, ונותנת לו את הכוח להתגבר על תאוות אלה.

הברית היא כשמה - אות-ברית בין הקב"ה לעם-ישראל, אות נצחי הטבוע בבשרו של כל יהודי והמבטא את הקשר העמוק בין הקב"ה לבין עם-ישראל.

ייחודה של מצוות המילה הוא בהיותה מצווה תמידית מעלה נוספת של המילה היא בכך, שזו מצווה המוטבעת בבשר-הגוף. בניגוד לכל מצווה אחרת הקשורה בעיקר עם הנפש

~ ~ ~

שמחת הברית בפרט בימינו הינה מצוה ראשונה במעלה והראיה לכך הם גודל המניעות בימינו, שמכל השמחות עורכים הקשה ביותר הוא בשמחת ברית ובפרט בסעודת הברית שפעמים יש מנין מצומצם מאוד.

מסופר על הרה"ק רבי לוי יצחק מברדיטשוב זיע"א, שכאשר היו מזמינים אותו לברית מילה, נוהג היה להשיב שמוכן הוא לבוא ולהשתתף, בתנאי שיערכו סעודת מצוה כראוי. פעם שאל אותו אחד מתלמידיו לפשר התנאי והרבי הסביר: מאבקים קשים יש לי נגד השטן אשר בכל עת מחפש דרכים לקטרג על ישראל, לעומת השטן טוען אני שכאשר אדם מישראל מקיים מצוה כלשהי, הוא עושה את זה בשמחה וברצון, ואילו כאשר נכשל יהודי בעבירה, גורם לו הדבר צער רב ולבו נשבר בקרבו, ויש הוכחה לטענתי זאת כיון שמעולם לא ראינו יהודי ואפילו הגרוע ביותר, שיערוך סעודה לרגל עבירה שעבר, ולעומת זאת כאשר יהודי עורך ברית מילה, בר מצוה ושאר מצוות. אז הוא שש ושמח ועורך סעודות מצוה, ומכיון שהשטן יודע את האמת, על כן מנסה הוא בכל כוחו למנוע מיהודי לערוך את סעודת המצוה, כדי שתהא לו סיבה מספקת לקטרג על ישראל, אני ולכן כשמזמינים אותי לשמחת מצוה, מוכן לבוא רק בתנאי שיערכו סעודת מצוה כראוי.

ראים אנו כמה דווקא יש להתחזק ולהשתדל להשתתף בשמחות ברית ואשריהם ואשרי חלקם של אלו המשתתפים בשמחות ברית על אף הקשיים והזמן הלא נוח בהם הם מתקיימים.

סגולות לזרע של קיימא

א. שהאשה תאכל כל יום במשך 40 יום פשתן ודבש.

ב. שהאיש ילחש באזני אשתו את הפסוק "רבות בנות עשו חיל ואת עלית על כולנה

סגולה לבנים זכרים

שיאמרו האיש והאשה יחד מתוך הכתב לפני השינה את הפסוק "תורה צוה לנו משה מורשה קהילת יעקב.

נעימות חיים

מסתתר מהם והתנפלו עלי בצרחות. לא הבנתי מה הם אומרים. הם התחילו לגרור אותי לכיוון הרכב שלהם. אני מנסה לענות להם באנגלית אשר שגורה על פי, 'אני ז'ורנליסט!' (עיתונאי). אחד מהם נרתע קצת, צעק עלי 'דוקומנטן פליז!' (מסמכים בבקשה). ואני מסביר לו שכל המסמכים נשרפו כאו ביחד עם המזוודה שלי... הוא לא מבין, וצועק שוב: 'דוקומנטן, דוקומנטן!'

"אני ממשש בכיסים ומוצא את הדבר שלקחתי איתי לשמירה לדרך המסוכנת. היה זה חתיכת קש זעירה המיוחסת להרה"ק רבי אלימלך מליזענסק זי"ע אשר היתה ברשותו של הגאון רבי אליהו שמואל שמרלר זצוק"ל, ראש ישיבת צאנז, אשר ארוז בפלסטיק בדומה לכרטיס זיהוי. קיבלתי זאת מבנו, ידידי היקר, הרב יצחק פסח שמרלר שליט"א, שאנו מתפללים ביחד כל יום וידעתי שיש ברשותו את הקמיע הזה. אמרתי לו שאני צריך את הדבר דחוף לכמה ימים ובטוב לבו נתן לי.

"אינני יודע מה עבר באותו רגע בראשו של האוקראיני. אולי חשב שזה תג זיהוי של עיתונאי? אבל הנס השני התרחש לנגד עיניי. האוקראיני אומר לי: 'אוקי', תיכנס לרכב. שאלו אותי לאן אני צריך להגיע, אמרתי להם את הכתובת. צחקו ואמרו שזה מרחק של כמה דקות נסיעה ולקחו אותי לשם. מאותה נקודה ואילך הכל הלך על מי מנוחות. המבריחים העבירו אותנו בקלי קלות עד לקונסוליה של ישראל, סידרתי ניירת חדשה, וב"ה נחתנו בארץ ביום ראשון – י"ז באדר ב'.

"שבע חלף מאז ההתרחשות הזו שם באוקראינה, ואינני מעכל את גודל הניסים שעברו עלי כאשר עין בעין חזיתי בכוחו של הקמיע של אותו צדיק יסוד עולם שהחזקתי ברשותי, ואשר הציל שלוש נפשות מישראל, זכותו תגן עלינו ועל כל ישראל, אמן".
הסיפור המופלא דלהלן נחשף לראשונה ב'המבשר' ע"י הרב א' למל:

פניני חיים

האדם שב בתשובה מאהבה, נהפך מנגע לענג ומדת הדין תחול על ראש אומות העולם. זה כוונת המדרש, אל תתייראו, אלא תעשו תשובה מאהבה ואז תנצלו מן הנגעים, וכי תאמרו איפה ילך הרע, לזה אמר אלו לאוה"ע, שיחולו הדינים והגבורות עליהם, ואתם לאכול ולשתות ולשמוח, כי נגע יתהפך לענג ע"י שהעבירות יתהפכו לזכיות.

(צמח דוד)

וטמאה בשעת ימים וגו' וביום השמיני ימול בשר ערלתו (יב, ב-ג) רק זה שמכיר בשפלותו כי עדיין לא זיכך את מדותיו וטמאה שבעת ימים, הרומזים לשבעת המדות, מובטח הוא כי השי"ת יהיה בעזרו וזכה וביום השמיני ימול - למול את ערלת לבבו.

(דברי חיים, צאנז)

והובא אל הכהן (יג, ב).
י"ל הטעם. דצרעת באה על עון לשון הרע, וע"כ צריך שיבוא דוקא לפני הכהן לכפר על חטא הדיבור, כי הכהן כחו בפה טהור וכדכתיב (מלאכי ב, ז) כי שפתי כהן ישמרו דעת ותורה יבקשו מפיהו, הרי דפה כהן סגולה מיוחדת לו חוהי כפרת המצורע. ואומר אל אהרן הכהן, כי ע"י לשה"ר גרם למחלוקת בין איש לאשתו וכדפירש"י להלן, וע"כ הובא אל אהרן הכהן שהיה אוהב שלום ורודף שלום ומקרב הבריות לתורה (אבות פ"א מי"א), וע"י שלמד ממעשיו ושב בתשובה עי"ז שב ורפא לו (להורות נתן עה"ת)

לפני כשבועיים יהודי יקר מחיפה התבקש ע"י משפחה אוקראינית שגרה בקריות כבר כמה שנים לראות איך אפשר לחלץ את הוריהם, אשר נמצאים במצב לא פשוט – בתוך איזור באוקראינה שמופגז כבר כמה שבועות, ולאחרונה אף נותק הקשר אתם. היהודי החיפאי אשר ידיו רב לו בתחום זה לקח את כל הפרטים כולל מימון לכל הפרויקט הזה, הצטייד במסמכים הנדרשים והתכונן לפעולה תוך יצירת קשר עם מבריוח מקומי. וכך הוא מספר:

"הגעתי לאחת מהמדינות הגובלות עם אוקראינה. לפי התכנון, בגבול אוקראינה חיכה לי רכב לחלוקת לחם עם אישור תנועה חופשי. ברכב היו עוד כמה אנשים לא יהודים, כל אחד עם הסיפור שלו, והתחלנו לנוע לעבר המטרה שלי. מסביב חושך אימה ופחד. לאחר נסיעה של כמה שעות נאמר לי באנגלית רצועה כי אנחנו ממש קרובים ליעד, ולפתע – בום! טיל פגע פגיעה ישירה ברכב שלנו. הועפתי החוצה מההדף למרחק של כמה מטרים. הייתי כמובן חבול ומוכה, אך לא האמנתי: שנפשי היתה לי לשלל וחיי ניצלו, כאשר כל נוסעי הרכב עלו באש יחד עם כל הציוד האישי שלי!

"מסביב חושך, אש ותמרות עשן, ואני בין שמים וארץ, בהלם מוחלט, אבל חי! ברוך הוא וברוך שמו. בכיסי נשאר בדרך פלא הטלפון הנייד שלי, אבל הוא לא עבד. לא היתה קליטה. כן נשארו לי שטרות הכסף שלקחתי והיו תפורים בתוך המכנסיים, אבל עם כל אלו לא נשארה לי אלא אומנות אבותינו – תפילה לבורא עולם, והאמונה שאם ניצלתי ממוות לחיים וודאי אצליח לצאת מהתופת ולבצע את מצוות הצלת נפשות.

"תוך כדי שאני מנסה לארגן את עצמי ואת מחשבתי, הגיעו למקום בפראות שני רכבים צבאיים של אוקראינה וניסו להשתלט על האש, אך כבר לא היה את מה להציל. לפתע הם הבחינו בי

אשה כי תזריע וילדה זכר

וראיתי בספר ברכת אברהם (להגה"צ א. צבי וויס זצ"ל) שכתב לרמז כי הר"ת של א'שה כ'י ת'זריע ו'ילדה ז'כר הם בגמט' מ'שיח ב'ן ד'וד, ועל כן רמז כאן גאולתן של ישראל ע"י ביאת משיח בן דוד, וכמ"ש האוה"ח הק'.

(ויגד משה - רבינו הק' זי"ע)

וטמאה שבעת ימים (יב, ב).

אילולי אותו הפגם של אדם הראשון, היו הכל נולדים מהולים, ומעתה יובן מדוע שנה הכא הכתוב לצוות על מצות המילה, כי הוא נמשך על מה שקדם למימרו וטמאה שבעת ימים וגו' אשר כל זאת נובע מחטא הראשון שנמשכה לדורי דורות ומשום הכי וביום השמיני ימול בשר ערלתו ואילולי טומאה זאת לא היה צורך בכך.

(חוקי חיים – כ"ק אדמו"ר זי"ע משומרי אמונים)

אדם כי יהיה בעור בשרו וגו' (יג, ב).

איתא במדרש כיון ששמעו ישראל פרשת נגעים נתייראו, אמר להם משה אל תתייראו אלו לאומות העולם אבל אתם לאכול ולשתות ולשמוח. וקשה הלא הפרשה נאמרה לישראל, ומה קאמר אלו לאוה"ע. ונראה דהנה איתא בספה"ק בני יששכר שע"י תשובה נעשה מהעבירות זכיות, והמדת הדין שנתעוררה ע"י מעשה העבירה, הולכת לחול על ראש הרשעים שונאי ישראל. והנה נגעים באים לעורר את האדם לתשובה, וכאשר

האם מצורע מותר לישב עם אנשים מחוץ לג' מחנות

ובבירורי הלכה שם (סקכ"ד) האריך עוד בענין זה, וכתב שם עוד כמה חקירות, ובתנ"ד דן גם בדבריו הנ"ל שנדפסו בספר "גם אני אודך" (ח"א סימן מ"ז), ואעתיק כאן את תוכן דבריו (ודילגתי קצת מן הראיות שהביא שם, וציטטתי רק את עיקרי הדברים): עיין במשנת הדעת (ס"ק צ"ג) שהבאנו שם דעת הראב"ד דס"ל דהמצורע דינו כמנודה, ומשמע מדברי הראב"ד שם דיליף

דין זה מדכתיב בדד ישב.

והנה בעיקר דברי הראב"ד האלו דס"ל דהמצורע דינו כמנודה, יש לעיין האם ס"ל דזהו מדאורייתא או מדרבנן, ומפשטות דבריו דיליף לה מקרא דבדד ישב, משמע קצת דהוי דאורייתא - ויש להסתפק בדעת הראב"ד האם מיירי רק לענין מצורע מוחלט, או דגם במצורע מוסגר, ס"ל דינו כמנודה, ולכאורה נראה דאין בזה חילוק בין מוסגר למוחלט, דהרי הראב"ד יליף לה מקרא דבדד ישב, דמזה ילפינן גם דין שילוח מחוץ לג' מחנות, שזהו ג"כ במצורע מוסגר, וילפינן לה מדכתיב התם כל ימי אשר וכו' וכדאיתא במגילה (ח' ע"ב).

ויש להסתפק עוד לדעת הראב"ד מה הדין במצורע בימי ספירו, האם אכתי דינו כמנודה, או לא, דהרי עיקר חומר טומאתו הוא רק בימי הסגירו וחלוטו, ולא בימי ספירו.

והנה עיקר חידושו של הראב"ד לא מצאנו לשאר הראשונים שיחדשו כן, ומשמע שהם חולקים בזה, וסוברים

דבאמת מותר להיות בד' אמותיו, דאין דינו כמנודה לענין זה, וכבר האריך בזה אחי הרה"ג ר' גמליאל הכהן שליט"א בספרו "גם אני אודך" (ח"א סמ"ז) בענין זה, עיי"ש היטב. וכעת הראה לי אחי הנ"ל במהר"ץ חיות בנדרים (ז' ע"ב) דגם כן נקט בפשיטות דמצורע אסור לו לישב עם שאר המצורעים. אכן מה שחידש שם דדין זה הוא גם בנגעים טהורים, כיון שאינו מדין טומאתו, אינו מסתבר.

והנה מדברי רבינו שסתם בזה משמע ג"כ דס"ל דאין לו דין מנודה לענין ישיבה בד' אמות, אכן בספר "גם אני אודך" הנ"ל הביא בשם חכ"א שכתב לדייק מלשון רבינו בהלכה ז' שכתב, שיהיה מושבו לבדו, דכוונתו שלא יהיו שאר בני אדם במחיצתו, ואין זה ראייה, דבפשטותו כוונת רבינו שם דאין זבים וטמאי מתים משתלחין לשם, ונקט לשון הגמרא בפסחים (ס"ז ע"א). (עכ"ל).

בפרשתינו פרשת תזריע כתוב: **כָּל יְמֵי אֲשֶׁר הִנָּגַע בוּ יְטַמֵּא טַמֵּא הוּא בְּדָד יֵשֵׁב מִחוּץ לַמַּחֲנֶה מוֹשְׁבוֹ.** (ויקרא י"ג, מ"ו).

יש לעיין האם מצורע מותר לישב עם אנשים, מחוץ לג' מחנות, או שגם מחוץ לג' מחנות צריך להיות בדד, ולא לישב שם עם אנשים, ? (א) והנה מרן הגר"ח קניבסקי זצ"ל, כתב לי, מותר. עכ"ל.

(ב) והגאון האדיר רבי אביגדור הלוי נבצל שליט"א, רבה של העיר העתיקה, כתב לי זצ"ל, מותר, עיין נגעים סוף פרק י"ג, והוא משום טומאה. עכ"ל.

(ג) ושוב מצאתי בס"ד במהר"ץ חיות בנדרים (ז' ע"ב) דנקט בפשיטות דמצורע אסור לו לישב עם שאר המצורעים. עיין שם.

אכן פשטות הפסוק במלכים (ב' ז') שמפטירים בו בפרשת תזריע דכתיב "וארבעה אנשים היו מצורעים פתח השער", משמע דכל המצורעים ישבו שם יחד בפתח.

(ד) וראה עוד בספרי "גם אני אודך" (ח"א סימן מ"ט) ששם הארכתי בענין זה, והבאתי שם את מכתביהם של הג"ר צבי גרוב שליט"א מח"ס "אור יקרות" על מסכת נגעים, ושל הג"ר אביגדור פרנס שליט"א, מח"ס "לב טהור" על מסכת נגעים, ושל הג"ר נפתלי ברוך שפיצר שליט"א, מח"ס "תורת נגעים", מש"כ לי בענין זה. ואכמ"ל.

ושוב יצא לאור ספר "משנת הדעת" על הרמב"ם הלכות טומאת צרעת, לאחי הג"ר אליעזר הכהן רבינוביץ שליט"א, ושם בפרק ט' (ה"ז ס"ק קצ"ד) כתב לדון בעיקר נידון זה אם מצורע רשאי לישב עם שאר בני אדם, וז"ל: והנה דעת הראב"ד (בפירושו לתו"כ פי"ב ה"י) שהמצורע דינו כמנודה, ואסור לישב בד' אמותיו, ולענין אשתו וקרוביו אם יהיו מותרים לישב בד' אמותיו, יהיה זה תלוי במחלוקת הראשונים שנחלקו לענין מנודה, [ועיין בענין זה בר"ן בנדרים ח' ע"א ובשו"ע י"ד בסימן של"ד ס"ה וברמ"א שם], ולכו"ע מותר לו לדבר עם אחרים, דלא גרע ממנודה, וכן מוכח מדאסרינן ליה בשאילת שלום, ומכל מקום אפשר דאסור לו להרבות בדברים, (וכדכתבנו במשנת הדעת ס"ק פ"א), אבל כמה ראשונים חולקים על זה, ולדבריהם אין דין המצורע כמנודה, ומותר לישב בד' אמותיו, וכן נראה שהוא דעת רבינו מדלא הזכיר כלל דין זה.

וכל בית ישראל יבכו את השריפה אשר שרף ה'

כשקראו בתורה בפרשת שמיני את הפסוק "וכל בית ישראל יבכו את השריפה אשר שרף ה'", למחרת מסע ההלויה ובימי השבעה על מרן שר התורה הגר"ח קניבסקי זיע"א.

חשבתי שבפסוק זה מרומז שם מרן, שהנה ראשי תיבות: "יבכו את השריפה אשר שרף", (עה"כ), בגימטריה כמו ראשי תיבות של שמות מרן: "ש'מריהו י'וסף ח'יים".

והנה מרן זיע"א עלה בסערה השמימה בשושן פורים, והנה במגילת אסתר בסוף, כתוב: "ורצו לכל אחיו דורש טוב לעמו ודובר שלום לכל זרעו".

והנה ראשי תיבות: "א'חיו ד'ורש", כמו ראשי תיבות: "ד'רך א'מונה", והנה ראשי תיבות: "ו'רצו ל'רוב א'חיו ד'ורש ט'וב ל'עמו", בגימטריה "יסוד", רמז שהיה צדיק יסוד עולם.

והנה סופי תיבות: "ו'רצו ל'רוב אחיו דורש טוב לעמו ודובר שלום", בגימטריה רשב"ם 23, (עה"כ), שזה היה ביתו של מרן.

ומשם היה רצו לאחיו ולעמו, ודורש טובתם, ומשפיע עליהם מזיו תורתו הקדושה. יהיה רצון שיהיה מליץ טוב על כל ישראל להפקד בדבר ישועות ורחמים וחסדים מגולים. אמן כן יהיה רצון.

מאת

הרה"ג גמליאל הכהן רבינוביץ שליט"א

דברי התעוררות מכש"ת מרן רבינו שליט"א

לרגל המצב הקשה בארצנו הק' - אחר הסתלקותו של מרן הגר"ח קניבסקי זצוק"ל

ישראל, חה יהיה גם זכות ועילוי נשמה לנפטר הגדול זכר צדיק וקדוש לברכה לחיי העולם הבא.

קרה הערב אירוע נורא מאוד, בבני ברק משהו שזה מחייב אותנו להתחזק במידת הביטחון אבל מורגש שמרן ר' חיים לא איתנו - אזל גברא דמסתפינא מיניה.

שכפי הידוע הייתה הבטחה מפי הגר"ח אותה תלה ברבו החזון איש זי"ע כבר שנים רבות שלא יקרה כלום לעיר; הן בתקופת מלחמת המפרץ והן במלחמה בדרום, ר' חיים הבטיח "בבני ברק לא ייפול", אך כעת אחרי שנפטר - הגרוע מכל קרה, אחר שתורתו בה הגה יומם ולילה שהגינה עלינו חסרה לנו על כן עלינו להתחזק בדרכו והתמדתו בתורה אותה הנחיל לנו.

"הצדיק אבד ואין איש שם על לב ואנשי חסד נאספים באין מבין כי מפני הרעה נאסף הצדיק" (נז, א). מסביר רש"י בגמרא: "מפני מה הוא מת? מפני הרעה נאסף הצדיק, מפני שלא יצטער הוא ברעה ואחר שהיא גזרה מלפניו כי מפני הרעה נאסף הצדיק. לשון אחר: מפני רעות של אלו הוא נאסף שאין הקב"ה רוצה שיבקש עליהם רחמים" (תענית יא, ע"א).

מורי ורבותי, מי אינו מפחד בפטירת הצדיק מי יגן על העולם, מי יגן על ארץ ישראל, מי יגן על בני ברק בפרט, אחרי שנסתלק המגן הגדול, הרי יש כאן חשש באמונת התורה של ונשאתי לכל המקום בעבורם, צריכים לחזור בתשובה שלימה לרחם על כלל

אמונת עיתך

חודש ניסן

בחודש הראשון יכולין לפעול רחמים לכל חדשי השנה ראשון הוא לכם לחדשי השנה (שמות יב, ב), בדרך רמז כי חדשי השנה הם שנים עשר כנגד י"ב ציהופי הוי"ה, וצירוף של חודש ניסן הוא כולו רחמים, ולזה, בחודש ניסן יכולים הצדיקים לפעול בתפלתם, שאותם הצירופים מהחדשים המורים על גבורות שיתפכו ג"כ לחסדים ורחמים, זה מרומז באמרו החודש הזה לכם ראש חדשים, פי' שהוא הראש לכל החדשים, ראשון הוא לכם לחדשי השנה, פי' שכל החדשים נכללין בו ותוכלו לפעול רחמים בחודש הראשון לכל חדשי השנה

(מאור ושמש)

החודש הזה לכם ראש חדשים שכל חודש יש לו קדושה מיוחדת ויום ראשון נקרא ראש חודש שהוא ראש של כל החודש וכו' והיא כולל כל קדושת החודש, וניסן כולל כל קדושת י"ב החדשים ונקרא ר"ח שלו ראש חדשים.

(פרי צדיק)

ובכן מה נוסף עוד לדבר הלא כל זה היא בכל ר"ח וק"ו מה מאוד גדלה מעלת ר"ח ניסן שראשון היא לכל חדשי השנה, ונוסף עליהם החודש הזה שההארטו נותן כח להתעוררות על כל חדשי השנה.

(חידושי הרי"ם)

ובאמת בכל ר"ח יש לה מעלות נשגבות, ובראש חודש לרוב ההארה הנפלאה מחסדי המקום ב"ה המופיע על עמו ישראל זוכים שורש נשמתינו לעלות למעלה למעלה, והקב"ה כביכול מגביה אותנו עד שוה לראשו כביכול, ונקרא ובראשי חדשיכם תרין ראשין, כי ראש הבן והאב שווין, וע"כ תקריבו עולה לה' שתקרבו עצמיכם לעלות לה' הטוב להיות לנחת רוח לפניו ולקבל משם כל בחי' שפע ברכה וקדושה רבה.

(באר מים חיים)

עתה אחרי אשר הראנו אלקים את כל זאת צריך לדעת שהעיקר הוא ביום הראשון של חודש ניסן שבו תלוי כל החודש ניסן, כי יום הראשון של ניסן הוא כנגד החודש ניסן עצמו, ויום הראשון הוא נגד כל החודש הראשון.

(אגרא דכלה)

יכול מראש חודש תלמוד לומר ביום ההוא. (נוסח סדר ההגדה). מה דסלקא דעתך שיתחיל מראש חודש (-ניסן), י"ל עפ"י רש"י במס' ברכות (נו, א), דניסן נקרא על שם הניסים שקרו בו. נמצא דחודש ניסן הוא סגולה לניסים, וכדברי הפייטן החודש אשר ישועות בו מקיפות, וכיון דהחודש גורם א"כ סלקא אדעתין שמראש חודש יתחיל לספר הניסים, ת"ל ביום ההוא.

(להורות נתן)

שבת החודש

ראשון הוא לכם לחדשי השנה (שמות יב, ב)

בפרט בעת שמתחילין ליענס בזה החודש ניסן ואנו קוראין בשבת שלפניו פרשת החודש הזה לכם, וכל ברכאן של קדושת ימי חודש ניסן בשבת זו תליין, ועל ידי קריאת פרשת החודש בשבת הזה שהוא לעורר מתדמתם ישנים, כדי להכין עצמנו בקדושה ובטהרה בכל הכוונות הראויות לליל התקדש החג נוכל לזכות להרגיש האור הגדול מקדושת היו"ט הבעל"ט.

(ישמח ישראל)

ובפרט שבשבת זו יורד שפע קודש מלמעלה על הלומד תורה, ומסופר מהיהודי הקדוש שאמר שבשבת זו יש בו התחדשות בשפע בדברי תורה.

(פרי צדיק)

שבת היא מלזעוק ורפואה קרובה לבא (שבת יב) היינו שמכח קדושת השבת אין שום דחק חזקה בעולם, רק אדרבה נשפע כל מיני ברכות ורפואות וישועות, ואף אם יש לאדם איזה דחק ח"ו יש בשרש קדושת השבת הארץ פנים חדשות להמתיק את הכל שיהי הכל אהיה, וזהו שבת היא מלזעוק רומז לענין הראשון שבכח קדושת השבת שלא יהיה מעיקרא שום דחק חזקה, ורפואה קרובה לבא רומז על כח קדושת השבת בענין ההארת פנים חדשות להמתיק הכל, חאת מרמז לנו ג"כ האר"י הקדוש זצ"ל בפיוט צווחין אף עקתי' בטלין ושביתי' ברם אנפין חדתי', שיש בקדושת השבת ענין פנים חדשות להמתיק את הכל ובפרט בשבת קודש זה שקורין בו פרשת החדש, בוודאי נשפע בו כח הקדושה הנ"ל, כי המאמר החדש הזה לכם נאמר לישראל בהיותם עוד במצרים, אשר שמו מורה על כל ענין מיצר ודחק, ונאמר להם החדש הזה לכם שיהיה הארת החידוש על כל הדחקים אשר הם בתוכם, כי הוא זה עצם ענין חידוש הלבנה כשהיא בתכלית ההתכנסות היא מתחדשת לה איר שהוא בחינת אנפין חדתי', וכל ש"ק הוא זכר ליציאת מצרים, ובפרט שב"ק זה בוודאי יאיר לנו השי"ת התחדשות הזה בכל העינים בגאולה וישועה ורפואה קרובה לבוא.

(אמרי אמת)

דרכו של הרה"ק רבי שלום אליעזר מראצפארט זיע"א היה ללמוד בעת שולחנו הטהור בשבת פרשת החודש בקטע ד"ה החדש הזה לכם ראש חדשים בספה"ק אוהב ישראל מהרה"ק מאפטא, באומרו שזהו סגולה לפרנסה.

(ספר "מדור לדור" מהגה"צ דוד מאיר וויס זצ"ל)

כינסו עם קיראו עצרה

עקב המצב הקשה ברוחניות ובגשמיות
יתקיימו אי"ה

תפילות רבים

ביום ה' ליל שישי ערב ר"ח ניסן
בחלקת מרן רבינו הק' זי"ע ב' ויגד משה
בסגולה פתח תקוה
ביום ה' מצורע ו' ניסן
יומא דהילולא
דרבינו הק' בעל שומר אמונים זי"ע
בקברי רבותינו הק' בהר הזיתים
זכותם יגן עלינו ועכי"א

מאות כבר נושעו! ומה איתך?

רוצים גם ישועה? יש לכם שמחה, אזכרה וכו'
תרמו! וקחו חלק בהפצת המעיינות של

מרכז "אמונת חיים" קראלי

כתובת לתרומות תגובות ולקבלת הגליון
רח' דב גור 20/23 אשדוד טל. 055-6798152
ובאימייל: 3118494@gmail.com

קול קראלי - 074-7962278

לעילוי נשמת
הגה"צ ישראל צבי זצ"ל
בן הגה"צ רבי מרדכי זצ"ל
נלב"ע כט אדר תשס"ב
ת. נ. צ. ב. ה.

לעילוי נשמת
מרת בריינדל ע"ה
בת הר"ר יהודה מנחם ז"ל
נלב"ע יא שבט תשפ"ב
ת. נ. צ. ב. ה.

לזכר עולם יהיה צדיק
רבינו הגדול
הגה"ק יצחק צבי משה זי"ע
בן רבינו אביגדור מזוס זצ"ל
מקראלי
נלב"ע ד' טבת תשעט
זכותו יגן עלינו ועכי"א

לעילוי נשמת
ה"ה מיכאל בן מאיר ז"ל
הנ"מ מרים ע"ה
נלב"ע ביום כא אדר
ת. נ. צ. ב. ה.

לעילוי נשמת
הגה"צ משה וועבר זצוק"ל
בהרה"צ מרדכי זצ"ל
נלב"ע יב כסלו תשפא
ת. נ. צ. ב. ה.